

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za **avstro-ogerske** dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrtletno . . . K 6.50
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za **vse druge** dežele i. **Ameriko** K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas** (inserate) se plačuje od četverstopne petih vrste po 12 h, za večkratni natis primeren popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 190.

Telefonska številka 65.

Celje, v torek, 23. avgusta 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

Janez Dreflak — šolski nadzornik za mariborski politični okraj.

(Dopis.)

Ko je bil imenovan g. Schmoranzler, dosedanji šolski nadzornik za slovenske šole v mariborskem političnem okraju, za risarskega učitelja na mariborsko učiteljsišče, se je že mnogo govorilo o njegovem nasledniku. Vlada je poslala nemško-nacionalnim listom napol oficijelno poročilo, da bode došel na Schmoranzlerjevo mesto mož, „s katerim bodo lahko spodnještajerski Nemci zadovoljni“. In tako mimogrede se je tudi že slišala kombinacija z Dreflakom.

Ali naj danes znova naštevamo vzroke, kateri so uas navajali do tega, da smo odločno tirjali na Schmoranzlerjevo mesto slovenskega moža? Saj je to mesto **slovensko posestno stanje**; zavzemal ga je skoro 25 let deželni odbornik Robič, za njim rajnatelj mariborsk. učiteljsišča Schreiner, potem Bezjak in kasneje mnogo obrekovani Schmoranzler. Pol stoletja skoro je bilo torej to mesto v slovenskih rokah — in to iz popolnoma umevnih in naravnih razlogov. Ti razlogi so danes le še pridobili na svoji prepričevalnosti in ostrini: saj je vlada ustanovila pod Beck-Marchetom posebno mesto okrajnega šolskega nadzornika za nemške in renegatske šole, ki se nahajajo na Sp. Štajerju izven avtonomnih mest. Dosedanjim c. kr. šolsk. nadzornikom so ostale torej samo še slovenske šole; v mariborskem političnem okraju kakor drugod. Naravno je torej, da **nadzoruje slovenske šole Slovenec**, in naravno je, da bi moral zavzeti Schmoranzlerjevo mesto Slovenec.

Pa kar je naravno in pravično, to se ne uvažuje v naši ljubi avstrijski očetnjava, najmanj pa na Štajerskem. Vlada uvažuje pri nas mnogo bolj želje in krivične zahteve nekaj tisoč nemškutarjev, propalih in od vseh poštenih ljudi zaničevanih duš kakor pa to, kar gre kot krvavo priborjena in zaslužena pravica polmilijonskemu slovenskemu rodu. Vlada je prav dobro vedela, kako obsovažen je g. Dreflak ne le pri slovenskem učitelstvu temveč pri slovenskem narodu sploh; vlada je dobro vedela, da Slovence do živega udari, ako jim vzame mesto šolskega nadzornika v Mariboru — a **vkjub vsemu temu je**

imenovala Dreflaka na Schmoranzlerjevo mesto. To je bil udarec, katerega nam je zadala vlada premišljeno in namenoma.

Naše razburjenje nad tem imenovanjem pomnožuje še okolščina, da smo si ga Slovenci sami v veliki meri zakrivali. Koliko je pisal „Nar. Dnevnik“ o tej stvari, kolikokrat spominjal posl. Piška, Roškarja, Robiča, naj bi storili svojo dolžnost! Imenovalo se nas je za to v „Straži“ smrkoline in se nam je bahavo-neumno povedalo, da so poslanci Kmečke zveze že storili svojo dolžnost. No, gospoda, kako ste storili svojo dolžnost? Grozili smo vam že takrat, da **vas bodemo klicali na odgovor**. To danes tudi v polni meri storimo. Če vas niso takoj slišali na visokih mestih, pa bi napravili kako akcijo doma, med ljudstvom. Tako važno mesto je že vredno nekaj shodov. In vodstvo kmečke zveze v Mariboru? Ali je ono kot zastopstvo pretežne in odločilne večine kaj storilo v tej zadevi? Nič niste storili, gospodje, kaj ne! Hujskanje proti „liberalcem“ in zapeljevanje mladine je važnejša stvar kakor izročitev vsega slovenskega šolstva v mariborskem političnem okraju nemškemu molohu.

Dreflakovo imenovanje nam zopet glasno kliče, da smo Slovenci sicer zašli v boje proti odločujočim krogom, v katerih se mnogo brambarizira a nič resnega ne stori — a da je naš politični vpliv padel globoko pod ničlo. Zadnji čas bi že bil, da bi si poiskali na jeden ali drugi način izhod iz tega položaja — drugače bodemo izgubili prav vse, kar smo si v dolgih in težkih bojih priborili.

Ivan Hribar ni potrjen. Ljubljana v „obsednem stanju“. Razpust „Narodne delavske organizacije“.

Česar ni nihče pričakoval, to se je zgodilo. Hribar ni dobil cesarjevega potrjenja za župana. Tozadevni dekret je včeraj deželno predsedstvo izročilo podžupanu dr. Tavčarju, ki mu je obenem izročeno začasno vodstvo ljubljanske mestne uprave. Obenem se je zaukazalo takoj izvršiti volitev drugega župana.

Naše stališče glede nepotrditve Hribarjeve smo povedali v našem listu že takrat, ko se je prvokrat raznesla vest o Hribarjevi nepotrditvi.

Odločno in s treznim prevdarkom smo zapisali da stojimo vsi Slovenci kakor en mož za Hribarjem: pustiti pasti njega v tem trenutku, bi značilo kapitulacijo vsega, kar odločno narodno čuti, pred osrednjo vlado in pred njenimi organi po raznih slovenskih deželah. Na tem našem stališču tudi nič ne spremeni dejstvo, da je izvrševalni odbor narodno-napredne stranke sklenil, prepustiti odločitev Hribarju samemu. Če je bila oficijelna razglasitev tega sklepa taktično pravilna, o tem v trenutku težke krize, ki je prišla nad Ljubljano, ne bomo razpravljali.

Z zadoščenjem moramo konstatirati dejstvo, da je tudi ljubljanski »Slovenec« zavzel v aferi Hribar odločno — upamo da tudi **odkritosrčno!** — stališče. Piše: »Vlada je torej smatrala za umestno, da izvolitve Ivana Hribarju ljubljanskim županom ni priporočila cesarju v potrditev. **Mi tega vladnega čina ne odobravamo**, kakor smo že vnaprej opetovano izjavljali — kljub temu, da je Ivan Hribar najodločnejši nasprotnik naših načel in da njegovega županovanja nikakor ne odobravamo. Toda mi stojimo na stališču demokratične avtonomije, ne glede na to, je-li nam trenutno ta avtonomija v korist ali škodo.

To stališče je zavzela tudi vže naprej S. L. S., ki je, kakor hitro so se oglašali dvomi o županovi potrditvi, po svojem političnem reprezentatu z največjim povdarkom protestirala na najmerodajnejših mestih zoper nepotrditve Ivana Hribarja ljubljanskim županom.

Vlada je torej potrditev odrekla, kljub temu, da ste obe narodni stranki zahtevali odločno potrditev.

Ne dvomimo, da bo S. L. S. v deželnem zboru zahtevala od zastopnika vlade pojasnil, zakaj da vlada ni predlagala potrditve župana, ki je bil popreje nič manj kot petkrat potrjen kot župan.

Od tozadevnih pojasnil, tako se nam zatrjuje, bo odvisno nadaljno postopanje večine deželnega zbora.

Vederemo!

Obširno se bavi z zadevo tudi nemško časopisje. Splošno zveni iz njegovih izvajanj škodoljnost nad nepotrditvijo, na drugi strani pa tudi mnenje, da je bila poteza vlade, ki je predlagala cesarju nepotrjenje, **na vsak način zgrešena.**

LISTEK.

Institutka.

Roman.

Spisal Fedor Gradišnik.

Večkrat se je vpraševala, kako je mogoče, da ne čuti prav nič ljubezni do svojega otroka, a odgovoriti si ni mogla nič gotovega... Edina možna rešitev tega vprašanja se ji je zdela to, da otrok ni bil samo njen, ampak tudi njenega soproga... Ko bi bil oče kdo drugi, ki bi čutila do njega le trohico ljubezni, potem bi bilo morda drugače...

No, tako so tekla leta, ne da bi se brigala mati kolikaj za vzgojo svojega lastnega otroka.

Razumljivo je, da je postalo Heleni kmalu dolgčas poleg svojega postarnega moža... saj je bila vendar mlada, zdrava in ljubezni željna... koprneča po nečem neznanem, a dozdevno tako sladkem in prijetnem...

Šestnajst let je bila stara, ko se je poročila s svojim možem, toraj v dobi, ko se šele prično za dekleta oni sentimentalno-zaljubljeni romani, ki imajo toliko čara in miline...

Vsega tega Helena ni poznala...

Toda v samotnih urah se je skrivoma prikradlo v njeno srce nekaj čudnega in neznanega...

včasih ji je bilo, kot da mora nekaj storiti, a vedela ni kaj... Zakričala bi bila na ves glas v takih trenutkih in vedela je le to, da bi ji bilo bolje, da bi ji bilo mehko in prijetno pri duši, ko bi imela človeka, ki bi ga ljubila...

Kmalu po Elinem porodu je potožila svojemu soprogu, da se dolgočasi in stari zaljubljenec ji je seveda priskrbel družbo...

Dva, trikrat jo je peljal v mesto, kjer se je zabavala na koncertih in promenadah, kolikor je hotela... Ves srečen je bil njen soprog, ko je videl, kako se gnetejo okolu njegove krasne Helene vsi moški, s katerimi je prišla v dotiko... oh, kako se je lahko postavljala s svojo ženo...

In ko mu je nekega dne izrazila skromno željo, da bi rada povabila za nekaj dni par svojih znancev ter jim razkazovala krasoto gradu in njegove okolice — kdo je bil tega bolj vesel, kot njen dobrodušni soprog...

»Seveda, ženka moja mala... to se razume, seveda, seveda...« je jecljal ves srečen in pobožal Heleno po njenem svežem licu...

»Kar hočeš, Helena, kar hočeš... Samo ti povem, da jaz ne bom imel časa, da bi jih zabaval... saj veš... doma me ni mnogo... pota imam... in tako dalje... Toraj boš morala zabavati svoje prijatelje večinoma sama... Ali ti je prav tako?...«

Vse je zakipelo v nji, a o pravem času zadržala notranje veselje in vrvenje svoje krvi... in s mirnim in prisrčnim glasom je vroče čela govoriti, potem ko je poljubila svoj dom je prišla čelo: njega soproga

»Dragec moj, saj veš, da...«
»Ji mi bilo mnogo ljubše, ko bi nam mogel delati družbo tudi ti, a če drugače ni mogoče...«

»No, saj včasih že...«
»jo je potolažil in...«
»adi malo prisedem...«
sklenjena... — — — tem je bila vsa zadeva

Odslej je bilo v gradu vse drugo življenje kot poprej... Veselje, smeh in radost so se naselili med te po... prej tako mirne zidove... in gospa graščakinja... se je zabavala in njena duša je našla to, kar si... je tako dolgo želela...

Njeno mlado srce je zagorelo in vzplamtelo v silnem ognju prve ljubezni... in ljubila je divje in strastno... ljubila in uživala kakor blazna...

V kratkem se je reduciralo število njenih obiskovalcev le na enega, na elegantnega nadporočnika Odenberga, ki je bil odslej edini, toda stalni obiskovalec gospe Helene...

In dalje je trajala ta ljubezen, tem bolj ga je ljubila, tem bolj je koprnela po njem, kadar ga ni bilo...

Sedaj je teklo že deseto leto, odkar se poznata... postal je medtem stotnik, a ona se je

O dogodkih v Ljubljani izza trenutka, ko se je zvedelo za nepotrđitev Hribarjevo, se nam od tam poroča sinoči:

V Ljubljani smo in pondeljek zvečer imamo. Da Hribar ne bo potrjen, to so na vladi vedeli že v soboto popoldne. (Pravzaprav že davno poprej!) Ker pa se ji je zdelo, da imamo v Ljubljani še premalo vojaštva, so poklicali še dragonce z vaj domov. V sicer najživahnejših urah ni ne enega vojaka na ulici. Cela garnizija je pripravljena na »strenge Bereitschaft«. Po ulicah se spreha največ le državna in mestna policija. Orožništvo je poskrto po vseh večjih poslopjih, skratka: smo prav v pravcatem obsednem stanju. In čemu vse to? Nobena živa duša tega ne ve. Niti komisar mestne policije na vprašanje nekega časnikarja, čemu vse to nebotitreba, ni mogel dati pravega odgovora.

Dva težka udarca sta zadela belo Ljubljano; nepotrđitev župana Hribarja in zvečer — da je mera polna — nepričakovani razpust »Narodne dejavske organizacije«. Vse kaže, da je vlada s tema udarcema hotela izzvati slov. občinstvo k nepremišljenim korakom, a svoj račun je napravila brez krčmarja. Kljub notranjemu razburjenju je težko izkušana slov. Ljubljana ostala mirna na zunaj. Kakor že rečeno, izjemno malo občinstva je videti na ulicah. Le pred »Narodno del. organizacijo« stoji posamezne skupine naraščaja.

Nastop mestne policije. Med »štreberje« pri mestni policiji, ki komaj čakajo na podržavljenje policije, je zašel tudi novoimenovani nadzornik Javornik. Mož je bil orožnik, nima pojma o stražniški službi v mestu, a ta nedostatak hoče olepšati — zdi se z arogantnim nastopom. Po njegovem zgledu se ravna tudi nekateri štreberji med moštvom. To se je že opetovano opazilo, posebno pa nocoj. Pred pošto stoječe gruče Slovencev so začeli razganjati na način, ki so se ga menda priučili od Gerloviča & Comp.

Po mestu krožijo govornice, da namerava vlada odrediti hišne preiskave po vseh ljubljanskih uredništvih. Baje so že začeli v uredništvu »Jutra« (?).

Neki funkcionar je nasproti svojemu kolegu izjavil, da pride nad Ljubljano še eno »presečenje«.

Ob 9. uri zvečer ni bilo skoro drugega človeka na ulici ko sama oborožena sila. Sicer je vse mirno.

»Narodno delavsko organizacijo« so zvečer na vseh koncih in krajih »uradoma« zabili, zapечатili in vse konfiscirali.

*

Vočigled vsem tem dejstvom se le v polni pridružujemo resnemu klicu iz vodilnih krogov v Ljubljani: **Mirno kri!**

Glasovi o Hribarjevi nepotrđitvi.

»Slovenskemu Narodu« se poroča iz Dunaja: »Hribarjeva nepotrđitev je tudi tukaj došla popolnoma nepričakovano in je vplivala na politične kroge kakor bomba. Povsodi po vseh gostilnah in kavarnah se danes ne razpravlja o ničemer

razvila iz otroka v najkrasnejšo damo, ki je slovela daleč na okrog...

Danes je bila sama, jutri bi moral zopet priti in pri sami misli na njegov prihod je strepetala po vsem telesu, da se je gugalnica, ki se je že ustavila, pričela iznova zibati sem in tja...

Ležala je še nekaj časa tako, potem pa je zadremala in kmalu sladko zaspala...

Sanjalo se ji je o njem, o Kamilu...
Ležala je v grajskem gozdčku v gugalnici in mislila nanj... Dolgo ga že ni videla — bogvé če se ji ni izneveril... Ah, kaj ji je potem početi, saj za njo ni življenja brez njega... Koprnela je po njem in ginevala v pričakovanju...

Naenkrat zasliši peketanje konjskih kopit... srce ji je zatrepetalo... Ali je mogoče? Torej ni pozabil na njo, torej je vendar prišel, njen sladki, njen edinoljubljeni... In zašumelo je drevje, razgrinjale se veje... pri nji pa je stal njen Kamilo, ki ga je tako željno pričakovala...

»Kamilo! Kamilo! Moj edini!...«
Komaj je izgovorila zadnjo besedo, je začutila na ustnih vroč poljub in v tistem trenutku se je zbudila resnično v Kamilovem naročju...

»Kaj me gledaš, Helena... jaz sem, v resnici jaz, tvoj Kamilo...«

In poljubljal jo je divje na njena kipeča ustna...

(Dalje sledi).

drugem, kakor o tem naravnost zagonetnem ukrepu Bienertrove vlade. Naglaša se splošno, da je nepotrđitev izvolitve poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana nekaj takšnega, kar se še ni zgodilo v avstrijski zgodovini, zakaj na ta način se ni še v Avstriji nikdar nastopalo proti mestni avtonomiji. S Hribarjevim slučajem se ne sme primerjati nepotrđitev dr. Podlipnega v Pragi in dr. Luegerja na Dunaju, zakaj oba ta dva sta bila takrat izvoljena prvič, dočim je bil poslanec Hribar izvoljen že šestič. Zelo značilno je, da je vlada do zadnjega časa znala spretno metati javnosti pesek v oči, da se do zadnjega ni moglo ničesar pozitivnega izvedeti o pravem stanju Hribarjeve zadeve. Dokaz, kako imenitno so znali vladni krogi javnost voditi za nos glede Hribarjeve nepotrđitve, je dejstvo, da še sinočna večerna »Die Zeit«, ki izide ob 4. popoldne, priobčuje vest, da se je na najkompetentnejšem viru informirala in izvedela, da se je vlada odločila, v prihodnjih dneh predložiti izvolitev poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana cesarju v potrditev.

»Narodni Listy«, organ Mladočehov, v svoji številki z dne 21. t. m. priobčujejo radi nepotrđitve poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana, uvodnik, v katerem vehementno napadajo Bienertrova in njegovo vlado. Med drugim pravijo: Konference ministrskega sveta so se končale in baron Bienertrova je šel na letovišče. Nadejali smo se, da bo zavlada vsepovsodi blagodejen mir. V tem času pa je vlada zagrešila korak, ki mora izzvati najskrajnejši odpor vsega slovanskega sveta, in ki bo kriv, da bodo vsi avstrijski Slovani v jesenskem zasedanju poklicali vlado na odgovor. Napram Hribarju je črna nehvaležnost, ki je vlado dovela do tega, da ni predlagala Hribarjeve izvolitve v vladarjevo potrjenje. Hribar je napravil iz Ljubljane moderno mesto, s katerim se lahko Avstrija ponaša. Vlada bi mu torej morala biti hvaležna, a izkazuje mu za vse to samo nehvaležnost in ga vrhu tega še žali. In vendar še celo Nemci priznavajo, da ni nobenega pametnega razloga, ki bi veleval, da bi se moralo poseči po najskrajnejšem sredstvu, po nepotrđitvi.

Včerajšnji »Neues Wiener Journal« priobčuje obširen članek, v katerem izredno ostro napada vlado radi nepotrđitve poslanca Hribarja za župana ljubljanskega. Med drugim piše: Vlada je zaklicala mestnemu občinskemu svetu ljubljanskemu, ki je Hribarja soglasno izvolil za župana, kategoričen »ne«, ne da bi za to navedla vzroke. Ta korak vlade mora izzvati povsodi ogorčenje. Vlada je osebi in politični poštenosti moža dolžna, da navede razloge, zakaj Hribarja ni predložila vladarju v potrjenje. Očita se mu, da je kot župan nastopal proti Nemcem, a Hribar je dokazal na podlagi aktov, da je to očitano krivično. Očita se mu tudi njegovo neoslavistično delovanje. Prav! Toda v njegovi družbi se nahaja tudi dr. Krámaf, ki je kljub svojemu novoslovanskemu delovanju vendarle odločujoč in ugleden faktor v avstrijski politiki. Skoro neverjetno je: Ivan Hribar ni ničesar zagrešil, niti na administrativnem, niti na političnem polju, on sploh ni ničesar zakrivil, a vendar se ga kaznuje. Njegova glava se ima žrtvovati politični Salomi, ki je sedaj etablirala svojo strahovlado na Kranjskem. Njegova glava mora pasti, da s tem odkupi klerikalno obstrukcijo. Najostudnejša vseh koncesij je osebna koncesija, žrtev moža, ki naj pade, da se vlada momentano izkoplje iz zagate.

Politična kronika.

RUSINI IN VPRAŠANJE PREKOPOV.

V nedeljo sta na Dunaju konferirala z bar. Bienertrom rusinska drž. posl. dr. Levicki in Olševski. Izročila sta bar. Bienertrova spomenico, v kateri je označeno stališče Rusinov k prekopenemu vprašanju. Rusini pravijo, da opuste svojo zahtevo po prekopu Donava-Odra-Visla, ako bi se pri natančnem študiju prekopenih načrtov dognalo, da bi bili predragi in se ne bi rentirali; Zahtevajo pa za to strokovnjaško regulacijo galiških rek in melioracijo pobežnih zemljišč.

K POLITIČNEMU POLOŽAJU NA HRVAŠKEM.

Po oficijelnem razpustu hrv. sabora je imela včeraj srbohrvaška koalicija sejo, v kateri je sklenila, da ostane prej ko slej edina. To je važno, ker kaže, da so hrv. naprednjaki toliko popustili pri svojem programu, da bode mogoče ustanoviti enotno hrvaško stranko, katera bode potem v saboru kooperirala s samostalnimi Srbi.

Položaj se čimdalje bolj poostruje in soditi je, da pride med to enotno hrvaško stranko in banom do resnega volilnega boja. Razum napol ali celih madžaronov, kateri so bili pri dopolnilnih volitvah s pomočjo koalicije izvoljeni, so došli vsi koalicijski poslanci k seji, kar znači, da se Tomašiču ne bode posrečilo pridobiti jednega dela koalicije za se, da bi se imeli potem bojevati samo proti drugemu. Okoliščina, da ostane koalicija skupaj in da prehaja počasi k boju proti banu, kaže, da je dr. Tomašič doživel politični poraz; sedaj mu ne bo preostajalo drugega kakor da se bode skušal s koalicijo na kakoršen si bode način pobotali ali pa odstopiti. In potem je mogoč kak Hidegheti... Sinoči so tudi sklenili frankovci oficijelno svojo fuzijo s klerikalci.

JUBILEJNE SLAVNOSTI V CETINJU.

Včeraj dopoldne je dospela v Cetinje tudi italj. kraljeva dvojica. Sprejem v Baru in Cetinju je bil istotako prisrčen kakor bolgarskega carja Ferdinanda. Za kraljevstvo bo proglašena Črna gora prihodnjo nedeljo.

Dopisi.

Iz Ormoža. (Donesek k Stanko Vrazovi slavnosti). G. dr. Gvido Serbec je izgovoril na banketu sledečo napitnico: Slavna gospoda! Z radostjo vidimo danes v svoji sredini cvet slov. inteligence. Prišli so vrli zastopniki vseh naših pokrajin, da poslavijo dostojno spomin nepozabnega Stanka Vraza; pa tudi priprostega ljudstva se je zbralo danes v rojstnem kraju Vrazovem na tisoče, da tukaj vzajemno z izobraženstvom slavi in spoštuje spomin svojega velikega rojaka. Danes so izginile vse razlike stanu, strank, vsi so le prožeti ene misli, da se ta pomembna slavnost zvrši dostojno spominu velikega Ilira iz Štajerja. Danes je v ospredju samo narodnostna ideja, nehali so vsi drugi oziri in ta okolnost je velikega pomena tudi za bodočnost, ker kaže na to, da so Slovenci sposobni o pomembnih prilikah nastopati kot edina, mogočna narodna celota. Dovolite mi, da kot zastopnik ormoške Čitalnice Vas vse tu zbrane Slovence prisrčno pozdravljam. Došli so bratje Hrvati. Vsaj so to naši dobri znanci in prijatelji, ki stojijo ob naši strani ob radostnih in tužnih dneh. Pa njihov prihod na današnje slavnosti je zgodovinskega pomena. Stanko Vraz je naša skupna last; rojen med Slovenci, spel je prve svoje poezije v domačem narečju; pozneje je postal mogočen hrvaški književnik in preporoditelj. Ožje svoje domovine ni pozabil nikdar, še pozneje je potoval po Slovenskem in je bodril in navduševal svoje rojake, katere je pravzaprav vzbudil iz narodnega spanja. Ilirska ideja v Vrazovem smislu, da bi namreč vsi Slovenci, Hrvati in Srbi tvorili eden narod z enim književnim jezikom, se sicer ni izpolnila. Vendar so vsled Vrazovega in njegovih sovrstnikov delovanja nastale med jugoslovanskimi narodi vezi, katere se utrjujejo od leta do leta. Naravni razvoj nas naravnost sili k temu, da se zblizujemo med seboj, v prvi vrsti na kulturnem in gospodarskem polju in jaz mislim, da tega razvoja ne morejo ustaviti niti politične meje niti oborožene sile. V ilirski ideji, v združenju Jugoslovancev leži naš spas. In če danes proslavljamo spomin velikega Ilira iz Štajerja, ga ne proslavljamo toliko kot pesnika, kakor ravno kot stvaritelja ilirske ideje. Dragi bratje Hrvati! Danes ste došli na ta slavnosti kraj, da zopet obnovite in utrdite pobratimstvo z nami Slovenci. Na ta način gotovo najbolj izpolnjujete politično oporo Stanka Vraza. Vaš prihod pridjal je današnji slavnosti sijaj in velikansko zgodovinsko pomembnost. Dvigam čašo in napijam jugoslovanski vzajemnosti.

Kegljanje na dobitke

moška podružnica CMD se vrši v »Skalni kleti« do 18. septembra t. l. Prebitek je namenjen šolski družbi. Keglja se lahko vsak večer od 8. ure naprej, ob nedeljah in praznikih pa dopoldne od 10. do 12. in od 2. do 10. ure zvečer.

Štajerske novice.

Gosp. Ivanu Hribarju, izvoljenemu županu ljubljanskemu, je poslal danes dež. poslanec dr.

V. Kukovec sledečo brzojavko: Izvrševalni odbor Narodne stranke za Štajersko kliče: Živijo Ivan Hribar! Dr. Kukovec.

Celjska nemščina. Hčerka nekega „nemškega“ obrtnika v Celju je prišla včeraj v trafiko in zahtevala tam poštno nakaznico „mit 2 Zungen“. Ali ne bilo boljše, da bi to dvojezično dekle raje govorilo lepo v maternem jeziku svojega nemškutarskega očeta, ki je lahko na uspehe svoje nemške vzgoje ponosen?

Iz Laškega trga. Za novega občinskega zdravnika je imenovan dr. Herman Zangger, rojen Celjan.

Imenovan je suplent Artur Stiebler za pravega učitelja na ptujski deželni gimnaziji.

Neprevidni stariši. Zakonska Škrinjnar v Zavrču pri Ptujju sta odšla z doma in pustila 3 letnega otroka samega doma v sobi. Otrok se je igral z vžgalicami in zažgal. Gosp. Ulm je sicer razširjenje ognja preprečil, vendar pa se je otrok že tako opeknel, da je umrl.

Kaj vse napravi pijanost. Gostilničar in posestnik Habjanič v Kicarju pri Ptujju je že dalje časa sem hudo popival in potem doma nečloveško razsajal. Zadnji čas pa je postalo to razsajanje vedno hujše, tako, da mu je 18. t. m. ušla žena. Zadnje nedeljo zjutraj pa je skušal posiliti svojo 16 letno hčer. Dekle se ga je v obupnem boju ubranilo in nšlo napol nago k sosedom. Potem je Habjanič zaprl vsa vrata, zažgal hišo in se podal v klet, kjer se je z revolverjem ustrelil. Sosedje so komaj rešili živino iz gorečega poslopja, katero je ogenj razdejal do tal.

Iz Velenja. Kakor znano, je okrajni zastop ceste od Velenjskega trga do mosta na okrajne stroške razširil; na prostoru, v kolikor se ga za cesto ne rabi, bi menile biti nasajene cvetlice in drugo parku podobno grmovje, tako je bilo vsaj od okrajnega načelnika obljubljeno. Dejanski je pa ta prostor dosegel popolnoma drug namen. Bizjakove atek so napravil na njem lesno skladišče, drugi tržani pa zlagajo tam drugo šaro, tako da si lahko tam ob razmetanih lesnih hlohkih po noči noge polomiš. Okrajni zastop pod Špenk-Cuzeljovo komando je dotični svet od Bizjakovega ateka za drag denar kupil, mu kozolec brezplačno prestavil, mu vso delo za dober zaslužek prepustil, za námeček so mu pa okrajni odborniki delež kupljenega zemljišča za plot podarili nazaj brez vsake odškodnine in končno še ima tamkaj lesno skladišče. Cela ta transakcija stane okraj nad 8000 K. Tako je klerikalno nemškutarsko gospodarstvo; Bizjakova frajla se pa vozijo v Wolfsberg itd. hajlat. In ta Hans Hartriegl pa kmete farba, kako jim njegova stranka pomaga. Omenim še, da okrajni odbor za druge najpotrebnejše reči, kakor za popravilo cestnih jarkov v šoštanjski okolici nima drobiža. Heil Spenk-Cuzelj.

Iz Sevnice. Dodatno k poročilu o šolski veselici v 188. številu „Nar. Dnev.“ je pribiti neko dejstvo, katerega Sevnčan nikakor ne moremo prezreti ter dopustiti nadaljnega takšnega postopanja! Na slov. šoli je nastavljena kot učiteljica neka nemškutarka gospodična Marija Grahek, ki pa bi bila gotovo bolj zmožna za službo „feldveblna“ kot za učiteljico. Ne le, da otroci pri njej še to pozabijo, kar so se v prejšnjih letih naučili, ampak ona postopa z njimi na način, ki ga mi prizadeti starši nikakor ne moremo več trpeti. Kaj poreče šolska oblast k temu, da zmerja ta „učiteljica“ šolarje z „vragi, tepci, osli, butelni“ in kar je še sličnih lepih izrazov. Tudi z „nagci“ naziva dečke, ki nosijo brezrokavne srajce češ, da je takšna toaleta pomanjkljiva! Za počt?! Saj vemo, kako je!?! Toliko bi tej „učiteljici“ v vzgojnem oziru dali premišljevati! Pogledjmo pa še to učiteljico od druge strani! Šolska veselica se je vršila v proslavo 80-letnice cesarjeve. Pri tej veselici se je proizvajala patrijotična spevoigra „Slava cesarju Francu Jožefu I.“, ki je sestavljena večinoma iz slovenskih narodnih pesmi. Katerega Slovenca, starega ali mladega, bi ta spevoigra ne navdušila, — ko so šolarji-vojaki klečali neki molitev, je bilo marsikatero oko rosno, — da ne bi dal svojim patrijotičnim čutilom duška z glasnim „Živio!“ In čujte! Učiteljica Grahek je otrokom prepovedala klicati „Živio!“ „Kdor bo „Živio“ klical, ga bom naznanila orožnikom“, tako jim je zagrozila! O ne, gospodična! Tu smo tudi mi starši, ki bomo kaj govorili, pa tudi še drugi faktorji, ki vam bodo že razložili, kaj se sme in kaj ne! Pojdite v rajh ali pa vsaj na sevnško šulferajnsko šolo, saj Vas

strašno tja vleče! Na uho vam pa povemo: „Pojdite rajši v zasluženi?! pokoj“, ker, bogme, predolgo smo gledali Vaše početje, a sedaj Vas ne bomo pustili tako z lepa izpred oči! — Šolske oblasti pa pozivamo, da v tem oziru na vsak način konečno napravijo red ter morebiti gospodični Grahek pomorejo, da se ji ne bo treba več jeziti s slovensko šolsko deco!

Vse v Št. Pavel pri Preboldu dne 4. sept., kjer se vrši velika veselica z javno telovadbo na orodju in s prostimi vajami. V Št. Pavlu pri Preboldu se je vzbudilo velikansko zanimanje za »Sokola«; vsak mladenič hoče biti sokol, vsak hoče stati v vrsti braniteljev slovenskega naroda. Da nam bode mogoče to društvo »Sokol« kar najpreje ustanoviti, sklenilo se je, da se priredi sokolski zlet v prid šentpavelskemu Sokolu. Pripravljanje za veselico je velikansko. Naše častite narodne dame hočejo priskrbeti najboljšo postrežbo, mladina šentpavelska bode skrbela, da se bode nudilo na ta dan, t. j. 4. septembra vsem cenjenim gostom obilo zabave. Pripomnimo tudi, da bodo nastopila razna sokolska društva s krasnimi vajami; tudi pevska in druga društva bodo sodelovala. Na postojanko Št. Pavel preži mnogo naših narodnih nasprotnikov, tem hočemo preprečiti pot, zemlja na tem delu ob Savinji ostane naša. Še enkrat najuljudneje vabimo na to veliko veselico, koja je velikega pomena. Noben Savinčan naj ne ostane doma temveč naj pride na ta dan v Št. Pavel. Noben oddaljeni Slovenec, ki čuti z nami, naj se ne odtrga od te prireditve. V nadi, da bode te podpirali našo narodno stvar, vam kličemo: »Na svidenje! Na zdar!«

Dijaki in dijakinje, ki si iščejo v Mariboru stanovanja pri dobrih slovenskih obiteljih, se naj obrnejo takoj na „Slov. trgovsko društvo v Mariboru“, ki izposluje ista brezplačno. Nadaljna pojasnila dasta gg. Berdajs in Weixl v Mariboru.

Nova železnična zveza Štajerske z Dunajem. Iz Gradca poročajo, da bo vozil jutri prvi poskusni vlak iz Friedburga na Štajerskem v Aspang na Nižjem Avstrijskem. Ob tej priliki se bode tudi preskušalo mostove.

Iz Žateca nam brzojavlja včeraj tvrdka Henrik Melzer: Hmelj se je začelo splošno obirati. Prodal nekatere bale žateškega hmelja po 120 — 130 K 50 kg. Prima 135 — 140. Po slabšem blagu se še malo povprašuje.

Druge slov. dežele.

Shod »Narodne orga delavske nizacije« v Ljubljani, napovedan za minolo nedeljo, se ni vršil. Vlada je namreč koncentrirala zopet v Ljubljani vse polno orožništva in vojaštva. Da jo enkrat blamira, je N. D. O. v zadnjem hipu izdala parolo, da se shod ne vrši. To hoče ponavljati tako dolgo, da se bo vlada naveličala. Shod je zdaj napovedan za 28. t. m.

Cesar je potrdil zakon kranjskega deželnege zbora o deželni banki.

„Prosveta“ ima letošnji občni zbor dne 5. septembra v Ljubljani.

Admiral grof Montecuccoli je došel v nedeljo zvečer v Trst. Včeraj je odpotoval z vojno ladjo Karol VI. h dalmatinskim pomorskim vajam. Pred odhodom si je ogledal ladjedelnico pri Sv. Marku.

Tržaška iredenta. Tržaško namestništvo je razpustilo štiri italijanske mladeniške organizacije. V razpustnih dekretih je rečeno, da so pri organizacijah izvršene hišne preiskave dognale, da so ti mladeniči storili veleizdajstvo. Baje so za slučaj vojne med Avstrijo in Italijo pripravljali prostovoljne čete in najbrž tudi »revolucijo«.

Poročil se je včeraj v Ljubljani gosp. Adam Rosin, arhitekt, z gospodično Pavlo Senekovičevo, hčerko vladn. svetnika in prvomestnika družbe sv. Cirila in Metoda, g. Andreja Senekoviča.

List brez urednikov. V Trstu je mazzinijanski ist »Emanzipazione« prenehal izhajati, ker so vsi štirje v preiskovalnem zaporu zaradi veleizdaje.

Prepovedana dirka. Vlada je prepovedala kolesarsko dirko, ki bi se imela vršiti med Trstom in Krminom.

Kolera v Trstu. Oficijalni krogi naglašajo, da ni res, da bi se bili v mestu pojavili slučajji kolere, marveč da so dotični bolniki zboleli na navadni griži. Z druge strani pa se poroča, da je v infekcijski bolnici zbolelo na kolero že 27 oseb.

Narodnjaki, darujte po malih prispevkih za „Sokolski dom“ v Šoštanju!

Občinske volitve v celjski okolici.

Danes je bil hud in odločilen boj v 2. razredu. Končal se je z zmago slovenskih kandidatov, kateri so dobili po 52 glasov. Nemškutarji so ostali s 37 glasovi v manjšini. Ni jim pomagal ne golež, ne grožnje ne denar: zavedni Slovenci so prišli do zadnjega moža na volišče za svoje kandidate.

Izvoljeni so za odbornike v 2. razredu sledeči možje: Josip Jezernik, Polule; Franc Klinar, Ložnica, Franc Pušnik, Gaberje, Franc Šribar, Dobrova, Ivan Samec, Lokrovec, Anton Fazarinc, Otrožno, Jernej Kumer, Pečovnik, Vinko Kukovec, Laya, dr. Ivan Benkovič, Celje, Miha Levstik, Miklavški hrib.

Že proti pol najdajstih se je vedelo, da je slovenska zmaga sigurna. Takrat je bilo razmerje 52 slov. proti 36 nemškutarskim glasom. Še le proti 11. uri je pripeljal mladi Škoberne, sin znanega „mornbirta“ v Celju, kateri živi samo od Slovencev, mesarja Grenka in ta je oddal zadnji nemškutarski glas. Ob 11. je bila volitev zaključena in se je pričel skrutinij. Ko je po 12. uri naznanil predsednik volilne komisije gosp. dr. Božič zmago slov. kandidatov, so zadeneli živijo-klici in na dvorišču pred volilnim lokalom se je z nepopisnim navdušenjem zapelo „Hej Slovane“. Mnogim so tekle solze iz oči samega veselja, da je zmagala pravična slovenska stvar!

Nemškutarji so imeli tudi danes kakor včeraj tabor pri Zagodetu. Spočetka so še heilali in nadlegovali mimoidoče Slovence, ko so pa videli, da je vse zastoj, so se pobrali od Fazarinca in od Zagodeta. Župan Jabornegg, katerega je dr. Breschar v svoji čudoviti kulanci vzel v volilno komisijo, jo je mahal ob 12. sam kot zadnji ptič z Ostrožnega v Celje nazaj.

Sinoči se je vozilo po mestu več vozov s slovenskimi volilci. Imeli so na vozovih trobojnice in so peli slovenske pesmi z veselja nad lepo zmago v 3. razredu. Celjska policija je pa bila menda z ostalo mestno nemškutarijo vred tako pobita, da je pozabila intervenirati. Policaj Gračner se ni niti razburil, ko je sinoči nemškutarski pomočnik Dokler od pleskarskega mojstra Trafenigga viteški napadel domu se vračajočega šibkega slov. dijaka in ga tepel. Svetujmo g. Trafeniggu, da si ta tepež posebej napiše v spominsko knjigo.

Oechs seveda skrbi v teh resnih časih za zabavo. Sinu celjskega konjederca je grozil včeraj, da si bode mesto Celje dobilo posebnega konjederca, ako voli oče s Slovenci. Ali ima Oechs znabiti že kake kompetente, katerim hoče spraviti to mastno mesto? Ali — kaj se ve — špekulira znabiti sam na njega? In saj jih je še več takih njegovih bratcev. Imena nam niti ni treba navajati.

Tovarnar Westen se je že danes zjutraj prav po nemškem maščeval nad slovenskim delavcem Ivanom Črepinškom iz Sp. Hudinje, kateri je včeraj volil po svojem srcu in prepričanju s Slovenci. Odpravil ga je iz tovarne in mu odpovedal službo. G. Črepinšek je tako zaveden, da je izjavil svojim bratom volilcem, da jih ne pozna več kot brate, ako ne volijo slovenskih mož! Čast vrlému možu!

Jeden najbolj zagrizenih nemškutarskih agitatorjev je neki Ocvirk z Ostrožnega, kateri je včeraj trdil, da je „deutsch Baner“. No — kazen ga je že zadela. Mož se je zgubil k Zagodetu in tam heilal s svojimi zapeljanimi in napitimi bratci nemškutarji. Žena njegova je pa zavedna Slovenka; prišla je po moža v gostilno in ga je prav občutno podučila, kako se mu je obnašati. Danes se tepenemu nemškutarju smeje celo Ostrožno.

Včeraj so dobili slovenski kandidati gg. Ivan Radej, Breg, 507 glasov, Ivan Glinšek, Gornja Hudinja 506, dr. Anton Božič, Celje, Jernej Čučko, Pristova, Ferdinand Goligranc, Gaberje, Fran Trupej, Babno, 505, Viktor Konečnik, Gaberje, 504, And. Bobnič, Košnica, 503, Jure Dimec, Medlog 502, Jure Knez, Ostrožno, 498 glasov. Nemškutarski kandidati so dobili komaj 128 do 143 glasov. Torej ogromna večina! Živeli slovenski volilci tretjega razreda! Čas vam!

Zadnje poročilo:

Tudi v prvem razredu so Slovenci zmagali z enim glasom večine.

Dnevna kronika.

Vremenski preobrat. Že za 20. avgust pričakovani vremenski preobrat se nam šele za te dni obeta. Po neznosni vročini soditi bo to pot najbrže hudo zaropotalo.

Izvirni rokopis pesmi „Kje dom je moj“, je v češkem kraljevem muzeju našel dr. Žibrt. Avtorica te pesmi je bila Hrvatica Josipa Kunović, rojena v Varaždinu leta 1817., omožena s Čehom Kubinom, ki je pesnila v hrvaškem, češkem in nemškem jeziku. Navedena pesem nosi posvetilo muzejskemu knjižničarju V. Hanki in je bila spisana leta 1848. Danes je ta pesem last vseh slovanskih narodov.

„**Hrvaška ljudska kmetska stranka**“ je imela v nedeljo shod svojih zaupnikov. Shoda se je udeležilo okrog 400 oseb. Zaupniki so sklenili, da bo stranka pri prihodnjih saborskih volitvah postavila v 30 okrajih 20 kandidatov.

Narodni gospodar.

XII. poročila o rasti hmelja v drugih krajih.

Žatec, dne 20. avgusta 1910. Ker se je obiranje hmelja deloma pričelo in ker je to delo postalo sedaj vobče, ni za hmelj iz leta 1909 nobenega zanimanja več. Cene se vsled tega zmanjšujejo in so znašale zadnje dni 100—110 kron za 50 kg žateškega hmelja. Letošnjemu hmelju je bilo vreme minolih dni jako ugodno. Tudi nočna temperatura, katera je v minulem tednu znašala le 4 do 5 stopinj R, je sedaj višja in je razvijanju hmeljske rastline ugodnejša. Od včeraj pa imamo silno nevihto, katera je po hmeljnikih povzročila precejšnjo škodo. Letošnji hmelj je po kakovosti prav dober; kar se množine tiče, se lahko trdi, da ga ne bode dobra polovica. Pretirano je, ako kdo letošnjo množino ceni na 180 do 190 tisoč stotov à 50 kg, ker te številke značijo že skoro polno ali normalno letino. V tem oziru bodemo šele po preteku nekaterih dni na jasnem. — Saazer Hopfen- und Brauerzeitung.

• **Žatec**, dne 20. avgusta. Nekaj dni imamo ugodno vreme. Z obiranjem hmelja smo dne 17. t. m. pričeli posamezno; obče obiranje se pa prične dne 22. t. m. Po kakovosti je letošnji hmelj brez vsake napake in bode v vsakem oziru zadostoval zahtevam interesentov. Pri ugodnem vremenu se bode obiranje letos hitro izvršilo, ker imamo zadostno število obiravcev. Po vestnih in zanesljivih poročilih lahko danes trdimo, da bode naša letošnja množina hmelja znašala 155 do 165 tisoč stotov à 50 kg. Poprečno bode dalo 6 kop (à 60 rastlin = 360 rastlin) 50 kg hmelja. O cenah za letošnji hmelj se dosedaj še nič ne ve. Od nekaterih strani dobivamo poročila, da se letošnjega hmelja manj nabere, kakor se ga je začetkoma cenilo. — Ravnatelj Bauer, hmeljski konzulent. B. G a u b a, ravnatelj »Zaveze«.

Tržne cene.

Dunaj, 22. avg. Tendence danes ni bila enotna. Krušno zrnje je imelo mirno tendenco, tudi kornica je bila slabejša, dočim so bile cene za ječmen precej trdne. Oves se je nekoliko zboljšal in je bil za 10—15 vin. višji.

Budimpešta, 22. avg. Žitna borza. Pšenica za oktober K 971, pšenica za april K 1003, rž za oktober K 739, oves za oktober K 750, kornica za avgust K 555, kornica za maj K 571. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje, tendenca mirna, promet 15 tisoč met. stotov, pšenica v efektivu nespremenjena, ostalo trdno, termini so bili spočetka medli, a so si pozneje odpomogli. Vreme vroče.

Trst, 22. avg. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 41 $\frac{1}{8}$ do K 42 $\frac{1}{4}$ za dobavo K 33 $\frac{1}{8}$ do K 34 $\frac{1}{8}$. Tendence stalna.

Praga, 22. avg. Sladkor. Surovi sladkor prompt K —, nova kampanja K 2670. Tendence: mirna, vreme lepo.

Budimpešta, 22. avg. Svinjski sejm Ogrske stare težke 142—144, mlade težke 146—148, mlade srednje 146—148, mlade lahke 148—154 v kilogram. Zaloga 35.594 komadov.

Budimpešta, 22. avg. Mast. Svinjska mast 166—, namizna slanina 139—.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

Sklicanje deželnih zborov.

Dunaj, 23. avg. Posamezni dež. glavarji so že dobili potrebne naredbe glede sklicovanja deželnih zborov. Istim se je določil čas za zasedanje od sredine septembra pa do konca oktobra. Kakor hitro se bodo posamezni deželni glavarji izjavili o sklicanju (misli se tu seveda v prvi vrsti na deželne zbornice, v katerih se obstruira) bode določen gotov rok za njega. Začetkom novembra bode sklican državni zbor, glede sklicanja delegacij pa rok še ni znan.

Ljudsko štetje.

Dunaj, 23. avg. V državnem zakoniku je izšla odredba ministerstva za notranje zadeve glede ljudskega štetja koncem tega leta.

Čehi se ne udeležijo katoliškega kongresa.

Praga, 23. avg. „Nar. Pol.“ javlja, da se češka duhovščina ne udeleži avstrijskega katoliškega kongresa v Inomostu. Na shod gredo samo nekateri člani konservativnega češkega plemstva in pa nekateri člani višjega klera.

K političnemu položaju na Hrvaškem.

Zagreb, 23. avg. Danes dopoldne se nadaljuje pogajanja med koalicijskimi strankami. V dobro poučenih krogih se misli, da bode došlo do zedinjenja na podlagi pogodbenega in gospodarskega programa. Nove volitve v sabor se bodo vršile v prvi polovici meseca oktobra.

Kolera.

Lvov, 23. avg. Ker se je pojavila kolera v ruskem obmejnem mestecu Komadovu, se bode tam uredila na avstrijski meji začasna zdravstvena postaja, katera bode preiskovala vse potnike iz Ruskega.

Rim, 23. avg. V okuženih krajih se je pojavilo zadnjih 24 ur skupno 14 novih slučajev kolere; 5 bolnikov je umrlo. V Reki preiskujejo strogo zdravniško vse potnike, ki prihajajo iz Italije.

Velikanski požar.

Novi Jork, 23. avg. Pri velikem gozdnem požaru blizu mesta Wallace v državi Idaho je 93 oseb zgorelo, 450 se jih pogreša. Wallace je bilo krog in krog obdano z ognjem; pol mesta je z gozdovi vred pogorelo.

Zagrebski Franck
kot lovarniško znamko
priporočujemo kot priznano najboljši pridatek za kavo!
1878-1910

Cerkveni rop.

Opava, 23. avg. V Blatnem so vdrli neznani tatovi v župno cerkev. Ukradena je monštranca, kelih in še nekaj dragocenosti v skupni vrednosti 1600 K.

Moravski deželni zbor.

Brno, 23. avg. Moravski deželni zbor je po poročilu tukajšnjih listov sklican na dan 19. septembra. Ukvarjal se bode najprej s sanacijo deželnih financ.

Kuhati ne znajo

to smo konstatirali vselej, ko so se postavile na mizo Pekatete, ki niso šle posebno v slast. Zahtevajte zastoj kuharsko knjigo pri tvrdki Prva kranjska tovarna testenin v II. Bistrici.

Trgovski učenci

zmožni obeh deželnih jezikov, kateri so dovršili ljudsko šolo se takoj sprejmejo s hrano in vso preskrbo.

Ponudbe na **Karol Rayer**, Maribor, Koroška cesta 34. 492 3-1

Iščem

učiteljico

veselega in prijetnega zpačaja za poučevanje 7 letne deklice. — Ponube na **dr. Ferd. Müller-ja** odvetnika v Celovcu. 490 2-1

Ženitna ponudba.

Kot ženitni posredovalec iščem dve nevesti na dve prav lepi mesti: eno, ki bi imela veselje za gostilno in znala dobro kuhati, z par tisoč kronami, drugo, ki bi pa imela veselje za trgovino in znala kuhati, s par tisoč kronami. Tajnost zajamčena! Ponudbe pod šifro: „Poštni predal 9“ pošta Grobelno. 489 5 2

Tovarniška zaloga

vsakovrstnega papirja, pisalnih potrebščin, trgovskih knjig, na debelo in drobno pri

Goričar & Leskovšek v Celju

Graška cesta št. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po novih predpisih. — Tiskovine za vse urade.

177 88-50

<p>Zvezna tiskarna v Celju</p> <p>Za gg. trgovce in privatnike: račune, pismen papir, zavitke, vizitke poročna naznanila prospekte, cennike itd. itd.</p> 	<p>Zvezna tiskarna v Celju</p> <p>Za p. t. društva: vabila, lepake, okrožnice, sporede, vstopnice, članarinske knjižnice sprejemnice itd. itd. itd.</p> 	<p>Zvezna tiskarna v Celju</p> <p>Za p. n. urade, posojilnice kr. šolske svete itd. uradne tiskovine, zavitke, pobotnice menice, napise itd. itd. itd.</p> 	<p>Zvezna knjigoveznica</p> <p>izvršuje vsa knjigoveška in galanterijska dela v najokusnejši obliki ceno in točno.</p> <p>Šilerjeva cesta 3</p>
---	---	--	---